

[Wilhelm]

eneste, der klart og tydeligt har erkendt det lige fra starten og derfor også behandlet det problem.

Det er ikke rigtigt, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at fordi vi erkender det, så gør vi det også i bemærkningerne til en nødvendighed at øge det almennyttige byggeri. Nej, vi siger, at det er en af måderne at løse det på. Hvis man ikke ved finansieringsændringer vil sikre, at der stadig væk kan bygges ejerboliger, og det har vi såmænd ikke noget specielt ønske om, så kunne man klare det ved at sikre et almennyttigt byggeri. Men hvis nogle ønsker, at der fortsat skal være ejerboliger her i landet, så er det, vi skriver, at vi er parate til at diskutere og være med til at inducere indeksslåneordningen. Jeg kan stadig væk ikke forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard mener, at den ikke skulle løse problemet, så meget mere som jeg har forstået gennem mange år, at indeksfinansiering så at sige er en radikal kongstanke.

Til hr. Flygaard vil jeg sige, at jeg kender godt retsstatspartisynspunktet om den løbende beskatning især af kapitalgevinsterne, og den har vi i og for sig sympati for. Men hvis retsforbundet begyndte at kigge på, hvor dyre de boliger ville være at bo i, hvis de enorme kapitalgevinster, der er, skal hentes løbende ind og ikke, når de engang forsøges realiseret, så vil han opdage, at sådan som inflationen løber nu, er den tanke umulig, hvis folk stadig væk skal kunne bo i de boliger. Det er en af grundene til, at vi i hvert fald har skiftet om. Det er i meget høj grad bestemt af det faktiske inflationsforløb. Vi erkender, at nogle ideer, som i hvert fald nogle af os har haft før, lejeværdiforhøjelser osv., ikke holder under den inflationsudvikling, der har været.

Det sidste, jeg vil sige om det, er, at enhver kan jo se for sig selv, at hver eneste 4 års vurderingsperiode i de sidste, ja, i hele efterkrigstiden så at sige, har lejeværdiprocenten måttet, eller hvad den nu har, men den er i hvert fald blevet nedsat – og hvorfor? Fordi man har erkendt, at inflationen er løbet sådan, at hvis man opretholdt lejeværdien på de 4 pct., den var engang, eller de 6 pct., den også var engang, eller de 6 pct., man talte om at retablere den til, så ville folk ikke kunne klare det.

De, der snakker lejeværdi, de, der siger: lad os tage en løbende afgift, de vil komme

til at erkende i det lange løb, hvis de afviser denne slags løsninger, at de ikke får deres lejeværdi. De vil ikke engang selv være med til at stemme for deres lejeværdi, for ejendomsvurderingerne løber i en sådan fart, at nedsættelsen fra 4 pct. til $2\frac{3}{4}$ pct. til 2 pct. og nu til 1,7 pct., og hvor regeringen foreslår, at det i 1981 skal være det samme, vil fortsætte. Lejeværdibeskatningen bliver udhulet og udhulet og udhulet af den ganske simple grund, at ejendomsinflationen løber så hurtigt, at hele den gamle dynamik i det system er umulig. Ligegyldigt hvor meget man hænger om den, vil man blive dømt til at afskaffe den eller i hvert fald decimere den sådan, at den sociale funktion, som bl. a. hr. Bernhard Baunsgaard tror at den stadig væk kunne tjene, forsvinder.

Vi vil gerne sammen med retsforbundet fuldstændig inddrage de kapitalgevinster, der er, når folk begynder at realisere kapitalgevinster, men lad være at gøre det til en boligskat, for det er der ingen der kan klare med den inflation, der er i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu er klokken 20 minutter i 7 en tirsdag aften, og det bliver nok for langt at komme ind på alt det, hr. Wilhelm rejste i sidste omgang, men det kan vi jo tage op i udvalget og dér forhåbentlig nå til klarere begreb om, hvad det er, vi taler om.

Må jeg lige sige, at det er ikke min opfattelse, at indgreb mod rentefradraget vil stoppe byggeriet, ikke sådan som det har været skitseret i regeringens udspil eller i det radikale udspil eller i aftalen. Som jeg sagde i mit første indlæg, var det jo formålet at sikre, at den ganske almindelige indkomst kunne anskaffe det store og kostbare gode, som egen bolig er, ved at man bevarede rentefradragsfordelen for ganske almindelige indkomster, men ikke gav den ekstra fordel til de store indkomster.

Så stillede hr. Wilhelm et spørgsmål om indeksfinansiering, om jeg da ikke troede på det. Jo, det tror jeg på, men jeg tror ikke på, at det som led i parcelhusbyggeriet vil blive det helt afgørende, og at det kan klare problemet. Når man bygger sig et parcelhus, så tænker man på, at man gerne vil blive boende dér, og man ved, at ens indkomst går ned, når man bliver gammel og går på pension,